

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Garncarz

Protokolant: Dominika Gorząd

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2019 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z odwołania R. S.

od decyzji Komendanta Wojewódzkiego Policji we W.

z dnia 8 maja 2017 r. znak (...)

w sprawie R. S.

przeciwko Komendantowi Wojewódzkiemu Policji we W.

o jednorazowe odszkodowanie

I. zmienia zaskarżoną decyzję Komendanta Wojewódzkiego Policji we W. i przyznaje wnioskodawcy R. S. prawo do dalszego jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu powstałego w wyniku wypadku pozostającym w związku ze służbą w Policji z dnia 15 sierpnia 2015 r. za doznany dalszy 13 % uszczerbek na zdrowiu w kwocie 10.523,00 zł (dziesięć tysięcy pięćset dwadzieścia trzy złote);

II. nie obciąża strony pozwanej kosztami postępowania.

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z dnia 8 maja 2017 r Komendant Wojewódzki Policji we W. przyznał wnioskodawcy R. S. prawo do jednorazowego odszkodowania pieniężnego z tytułu wypadku, któremu uległ wnioskodawca w dniu 15 sierpnia 2015 r. w związku z pracą w Policji w wysokości 13%.

W uzasadnieniu Komendant Wojewódzki Policji we W. wskazał, że ze zgromadzonego postępowania dowodowego wynika, że komisja powypadkowa ustaliła w prawomocnym protokole powypadkowym nr (...) z dnia 28.08.2015r., że wypadek, któremu uległ wnioskodawca w dniu 15.08.2015r. jest wypadkiem, w związku z pełnieniem służby w Policji. Wnioskodawca w dniu 04.09.2015r. zgodził się z ustaleniami zawartymi w protokole i nie wniósł uwag. W dniu 04.09.2015r. Komendant Powiatowy Policji w D., zatwierdził protokół powypadkowy. W dniu 11.07.2016r. Dolnośląska Rejonowa Komisja Lekarska MSW we W. w wyniku przeprowadzonego badania lekarskiego wnioskodawcy wydała Orzeczenie NR (...), orzekające o doznanym 13% uszczerbku na zdrowiu wnioskodawcy. Wnioskodawca w dniu 12.07.2016r. wniósł odwołanie od orzeczenia wydanego przez (...) do Centralnej Komisji Lekarskiej w P., która w dniu 09.11.2016r. po zapoznaniu się z dokumentacją orzeczniczno-lekarską i przeprowadzonym badaniem wydała orzeczenie utrzymujące w mocy wcześniejsze orzeczenie w zakresie uszczerbku procentowego. Wnioskodawca ostatecznie otrzymał odszkodowanie za 13% uszczerbek na zdrowiu w kwocie 10.523 zł.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł wnioskodawca, zaskarżając decyzję w całości i wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie odwołującemu prawa do jednorazowego odszkodowania w wysokości wyższej.

W uzasadnieniu wnioskodawca podniósł, że w dniu 15.08.2015r uległ wypadkowi w trakcie pełnienia służby. Komisja powypadkowa sporządziła protokół powypadkowy i ustaliła, że wypadek, któremu uległ, w dniu 15 sierpnia 2015 r. pozostaje w związku ze służbą w Policji. W dniu 31 października 2015 r. lekarz wydał Opinię Sądowo-lekarską, zgodnie z którą wnioskodawca doznał zmian i urazu wielonarządowego, skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa ze spłyceniem lordozy szyjnej i obniżeniem wysokości krążka międzykręgowego w wyniku czego doznał bólu odcinka szyjnego kręgosłupa, urazu okolic prawego talerza biodrowego, kolana prawego i lewego, łokcia prawego i ręki lewej, otarcia naskórka na łokciu i przedramieniu prawym, na nadgarstku i dłoni lewej, na kolanie prawym i lewym wymagające usunięcia tkanki martwiczej i założenia opatrunku na rany, urazu kręgosłupa. W dniu 11 lipca 2016 r wydano Orzeczenie nr (...), w którym to (...) we W. określiła procentowy stopień uszczerbku na zdrowiu w wysokości 13%. Wnioskodawca odwołał się od tego orzeczenia do Centralnej Komisji Lekarskiej MSW w P.. Komisja utrzymała orzeczenie I instancji w mocy. Wnioskodawca podniósł, że był całkowicie zdrowy przed wypadkiem, Lekarze D. Rejonowej Komisji Lekarskiej MSW we W. i lekarze Centralnej Komisji Lekarskiej MSW w P. nie chcieli słuchać o jego dolegliwościach bólowych związanych z wypadkiem. Wydając opinię lekarz ortopeda, nie uwzględnił urazu kręgosłupa piersiowego, kręgosłupa szyjnego, kręgosłupa lędźwiowego, urazu biodra prawego, urazu kolana prawego i lewego.

W odpowiedzi na odwołanie Komendant Wojewódzki Policji we W. wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując argumentację zaprezentowaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15.08.2015r. wnioskodawca R. S. pełnił służbę w godz. 22:00 - 6:00 w patrolu zmotoryzowanym na terenie miasta B. wraz z sierż. sztab. Ł. P.. Około godziny 3:00 z polecenia Oficera Dyżurnego KP B. w/w policjanci udali się na Osiedle (...) w B., gdzie miało dojść do awantury w budynku nr (...). Na miejscu okazało się, że pod podanym adresem nikogo nie ma i telefonicznie dyżurna poinformowała policjantów, iż domniemany sprawca w stanie nietrzeźwym wsiadł w srebrne A. i odjechał w kierunku P.. Wracając z interwencji autem służbowym w kierunku ul. (...) w B. policjanci zobaczyli srebrne A. stojące na pasach. Włączyli sygnały świetlne i wnioskodawca wyskoczył z samochodu a Ł. P. będący kierowcą zajechał mu drogę z tyłu. Kobieta stojąca obok zaczęła krzyżeć, że mężczyzna jest pijany i żeby zabrać mu kluczyki. R. S. podszedł do samochodu A. z boku od strony kierowcy i przez otwarte okno chciał wyjąć kluczyki ze stacyjki. W momencie kiedy wnioskodawca był do połowy ciała w środku zatrzymanego samochodu pijany kierowca wcisnął do oporu pedał gazu. (...) gwałtownie się rozpędziło do prędkości ok. 80-90 km/h ciągnąc nogi wnioskodawcy po asfalcie. Po ok. 20 m drogi wnioskodawca spadł całkowicie na asfalt i sunął kolejne 15 m ciałem po asfalcie. Sprawca skręcił w prawo i rozbił samochód na drzewie ok. 15 m dalej. Prawdopodobnie ze względu na utrzymujący się wysoki poziom adrenaliny w ciele, wnioskodawca pomógł jeszcze Ł. P. w zatrzymaniu sprawcy i założeniu kajdanek. Ponieważ wnioskodawca miał poparzone ręce, szybko pobiegł do okolicznego baru „H.” i schłodził je pod bieżącą wodą. Następnie policjanci pojechali do KP w B. z zatrzymanym i jego żoną. Na miejscu wykonano wnioskodawcy badanie na trzeźwość z wynikiem 0,00 mg/i. Po czym udał się do podinsp. M. Z. Naczelnika Wydz. Dochodzeniowo-Śledczego żeby dokonała przesłuchania z zaistniałego zdarzenia. Podczas przesłuchania wnioskodawca zaczął się bardzo źle czuć: kręciło mu się w głowic, bolała go szyja, plecy, ręce. W związku z powyższym został on odwieziony do Szpitala Powiatowego w D. gdzie zrobiono mu rtg kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego. Lekarz po badaniu stwierdził uraz kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego oraz stłuczenie łokcia, nadgarstka i kolana natomiast pielęgniarka zaopatrzyła mu oparzenia powstałe w wyniku tarcia o asfalt.

Strona pozwana sporządziła protokół powypadkowy nr (...), w którym uznała zdarzenie za wypadek w związku ze służbą w Policji.

W orzeczeniu nr (...) Wr- (...) - (...) z dnia 11 lipca 2016 r., wydanym w celu określenia uszczerbku na zdrowiu w związku ze szczególnymi warunkami lub właściwościami służby, stwierdzono u wnioskodawcy uszczerbek na zdrowiu

w wysokości 13% stwierdzając: 1) stan po urazie kręgosłupa szyjnego z zespołem bólowym, orzekając o 5% uszczerbku, 2) stan po urazie kręgosłupa lędźwiowego z niewielkim zespołem bólowym, orzekając o 5% uszczerbku, 3) stan po urazie kolana lewego z niewielkimi zadrapaniami, orzekając o 1% uszczerbku, 4) stan po urazie dłoni lewej z bliznami skórnymi, orzekając o 1% uszczerbku, 5) stan po urazie tkanek miękkich przedramienia lewego z niewielkimi zmianami, orzekając o 1% uszczerbku, co łącznie dało 13% uszczerbek na zdrowiu.

Wnioskodawca wniósł odwołanie od orzeczenia z dnia 11 lipca 2016 r.

Orzeczeniem Centralnej Komisji Lekarskiej MSW Składu Orzekającego w P. nr (...) z dnia 9 lipca 2016 r. utrzymano w mocy zaskarżone orzeczenie.

Decyzją nr (...) z dnia 8 maja 2017 r. Komendant Wojewódzki Policji we W. przyznał wnioskodawcy prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku w związku ze służbą w Policji za 13% uszczerbek na zdrowiu w kwocie 10.523 zł.

Dowód: - Akta strony pozwanej, a w nich: Decyzja Komendanta Wojewódzkiego Policji we W., Orzeczenie nr (...) Wr (...) - (...) Rejonowej Komisji Lekarskiej we W., Orzeczenie (...) Po Nr (...)

Wnioskodawca jest w kontakcie słownym wielomówny, dygresyjny, skupiony na dolegliwościach, z poczuciem krzywdy. Ma świadomość jasną, orientację auto i allopsychiczną prawidłową. nastrój wyrównany, napęd wzmożony, afekt nieco napięty, ale dostosowany do toku i treści wypowiedzi, modulowany. Nie wypowiada urojeń. Nie zdradza omamów. Poziom inteligencji ogólnej w badaniu klinicznym adekwatny do wieku, wykształcenia i środowiska powoda. Bez uchwytnych istotnych orzecznictwo zaburzeń funkcji poznawczych. Krytycyzm zachowany.

U wnioskodawcy występują po wypadku z dnia 15 sierpnia 2015 r. zaburzenia adaptacyjne przedłużone pourazowe. W wyniku wypadku wnioskodawca doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu psychicznym w wysokości 2% z poz. 10a, wg. wykazu norm oceny procentowej uszczerbku na zdrowiu funkcjonariuszy policji /.../ określonego w załączniku do Rozporządzenia MSW z dnia 26.06.2014r. - Dz.U 30.06.2014r. Poz. 866. Komisje lekarskie MSW (Rejonowa i Centralna) nie wzięły pod uwagę uszczerbku na zdrowiu psychicznym powoda, tj. zaburzeń adaptacyjnych pourazowych. Co prawda wnioskodawca bardzo krótko korzystał z pomocy lekarza psychiatry (tylko 2 wizyty), gdyż jego zdaniem leczenie farmakologiczne nie przynosiło oczekiwanych rezultatów. Jednak biorąc pod uwagę ww leczenie, można uchwycić występujące do dnia dzisiejszego symptomy zaburzeń adaptacyjnych pourazowych - obecnie przede wszystkim pod postacią zaburzeń snu.

Dowód: - Dokumentacja medyczna wnioskodawcy

- opinia psychologa i psychiatry k. 80-81

U wnioskodawcy stwierdza się ubytki w polu widzenia w kwadrancie górnym, nosowym i dolnym obu oczu. W wyniku urazu głowy, jakich doznał wnioskodawca, doszło do uszkodzenia ośrodków lub dróg wzrokowych, których nie uda się zobrazować w badaniach dodatkowych. Z uwagi na pełniony przez wnioskodawcę zawód należy uznać, że wcześniejsze badania pola widzenia były prawidłowe.

Według oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu określonej w Rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26.04.2014r. uszczerbek na zdrowiu dotyczący narządu wzroku zgodnie z Załącznikiem 2 do Rozporządzenia, Poz. B 32 d: „ubytki w polu widzenia” obuoczne, wynosi 10 %.

Dowód: - Dokumentacja medyczna wnioskodawcy

- Opinia biegłego sądowego okulisty k. 143-144

Po wypadku z 15 sierpnia 2015 r u wnioskodawcy występuje stan po urazie wielonarządowym: kręgosłupa, łokcia, nadgarstka i kolana lewego, a także zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne kręgosłupa z zespołem bólowym w

wywiadzie, aktualnie bez objawów korzeniowych, bóle bioder, zespół cieśni nadgarstków w badaniu neurograficznym, otyłość.

W wyniku wypadku z dnia 15.8.2015r. wnioskodawca doznał uraz przeciążeniowy kręgosłupa szyjnego rozpoznany jako uraz skrętny części szyjnej kręgosłupa oraz uraz przeciążeniowy kręgosłupa lędźwiowego. Uraz ten był przyczyną obecności zespołu bólowego kręgosłupa szyjnego oraz skutkowało bólowym ograniczeniem jego ruchomości. Wynik badania (...) kręgosłupa szyjnego z dnia 28.8.2015r. potwierdził obecność spłyconej lordozy szyjnej, typowego obrazu dla charakteru doznanego urazu, bez obecności innych zmian pourazowych w zakresie układu kostno-stawowego kręgosłupa szyjnego. Nie wykazano także obecności zmian pourazowych w zakresie kręgosłupa lędźwiowego i piersiowego - zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne nie są następstwem urazu, lecz efektem procesu zwyrodnieniowego narządu ruchu, które mogą wystąpić u 35-letniego mężczyzny. Nie wykazano także zmian pourazowych w zakresie obręczy biodrowej. Powierzchnowe urazy kończyny górnej i dolnej uległy wygojeniu bez trwałych odległych następstw. Zespół cieśni nadgarstków nie ma charakteru zmiany pourazowej, a w badaniu przedmiotowym biegli nie stwierdzili klinicznej dysfunkcji nerwów pośrodkowych. Wnioskodawca doznał uszczerbku na zdrowiu w wartości wyższej niż 13% na który składają:

- Pozycja 95a tabeli uszczerbkowej określa wysokość uszczerbku w następstwie uszkodzenia kręgosłupa szyjnego „Urazowe zespoły korzeniowe (bólowe, ruchowe, czuciowe lub mieszane) - w zależności od stopnia 2-5% ". Ze względu na potwierdzony zespół bólowy kręgosłupa szyjnego należy przyznać maksymalną wartość uszczerbku z tego punktu czyli 5%

- Pozycja 95e tabeli uszczerbkowej określa wysokość uszczerbku w następstwie uszkodzenia kręgosłupa lędźwiowego „Urazowe zespoły korzeniowe (bólowe, ruchowe, czuciowe lub mieszane) -w zależności od stopnia 2-5% ". Ze względu na potwierdzony zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego należy przyznać maksymalną wartość uszczerbku z tego punktu czyli 5%.

- Pozycja 125 tabeli uszczerbkowej określa wysokość uszczerbku w przypadku „Uszkodzenie części miękkich przedramienia, skóry, mięśni, ścięgien, naczyń - w zależności od rozmiarów, uszkodzenia i upośledzenia funkcji, zmian wtórnych (troficzne, krążeniowe, blizny i inne)" zakres dla ręki nie dominującej 0-4%. Ponieważ u wnioskodawcy był potwierdzony uraz powierzchowny przedramienia bez uszkodzenia mięśni ścięgien i nerwów, więc należy uznać, że 1% uszczerbku jest wartością adekwatną do przebytego urazu.

- Pozycja 135a tabeli uszczerbkowej określa wysokość uszczerbku w przypadku: „złamanie kości śródreźca, uszkodzenia ścięgien i pozostałych części miękkich (skóry, mięśni, naczyń, nerwów) w zależności od blizn, ubytków, zniekształceń, upośledzenia funkcji ręki i palców oraz innych zmian wtórnych. Niewielkie zmiany dla ręki nie dominującej to 0-4%. U wnioskodawcy po wypadku stwierdzono uszkodzenie powierzchowne skóry ręki lewej i dlatego 1% uszczerbku na zdrowiu z tego punktu tabeli jest wartością adekwatną.

- Pozycja 157a tabeli uszczerbkowej określa wysokość uszczerbku w przypadku: „Inne uszkodzenia okolicy stawu kolanowego - blizny skóry, ciała obce (z wyjątkiem ciał obcych związanych z zastosowaniem technik operacyjnych), przewlekłe stany zapalne, przetoki i inne zmiany wtórne - w zależności od nasilenia zmian" Niewielkie zmiany to 0-5%. Ponieważ u wnioskodawcy stwierdzono po wypadku uraz kolana lewego, a obecnie nie stwierdza się dysfunkcji tego stawu, więc należy uznać, że 1% uszczerbku na zdrowiu jest wartością adekwatną do następstw doznanego urazu.

- Pozycja 144a tabeli uszczerbkowej określa wysokość uszczerbku w przypadku: „ Uszkodzenie tkanek miękkich okolicy stawu biodrowego (skóry, mięśni, naczyń, aparatu więzadłowo-torebkowego, nerwów) - w zależności od blizn, ubytków, deficytów neurologicznych, stopnia ograniczenia ruchów ". Uszkodzenia niewielkiego stopnia to 0-5%. Ponieważ w opisie stanu zdrowia po urazie wnioskodawca zgłasza ból okolicy talerza biodrowego prawego, potem miał wykonane badania obrazowe obręczy biodrowej, dlatego należy dodać ten punkt z tabeli uszczerbkowej. Ponieważ nie wykazano odległych następstw tego urazu, więc 1% uszczerbku z tego punktu tabeli jest wartością adekwatną.

Suma procentowego uszczerbku na zdrowiu wynosi 14%.

Dowód:

- Dokumentacja medyczna wnioskodawcy
- Opinia biegłego sądowego specjalisty neurologa i ortopedy k. 161-162

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

W myśl art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 4 kwietnia 2014 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą (Dz.U. z 2014 r. poz. 616) świadczenia odszkodowawcze przysługują funkcjonariuszowi Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Celno-Skarbowej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku albo choroby.

Za uszczerbek na zdrowiu doznany wskutek wypadku albo choroby, zwany dalej „uszczerbkiem na zdrowiu”, uznaje się: 1) stały uszczerbek na zdrowiu, przez który należy rozumieć takie naruszenie fizycznej lub psychicznej sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy, albo 2) długotrwały uszczerbek na zdrowiu, przez który należy rozumieć takie naruszenie fizycznej lub psychicznej sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, jednak rokuje poprawę (art. 4 ust. 2 cytowanej ustawy).

Stopień uszczerbku na zdrowiu ustala się w procentach, przy czym suma procentów uszczerbków ustalonych dla poszczególnych uszkodzeń nie może przekraczać 100% (art. 4 ust. 3 cytowanej ustawy).

Jednorazowe odszkodowanie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz albo funkcjonariusz zwolniony ze służby: 1) doznał uszczerbku na zdrowiu lub zmarł wskutek wypadku w ciągu 3 lat od dnia wypadku; 2) doznał uszczerbku na zdrowiu wskutek choroby nie później niż w ciągu 3 lat od dnia zwolnienia ze służby; 3) zmarł wskutek choroby w ciągu 3 lat od dnia ustalenia uszczerbku na zdrowiu wskutek tej choroby, nie później jednak niż w ciągu 3 lat od dnia zwolnienia ze służby (art. 9 cytowanej ustawy).

Podstawę obliczenia wysokości jednorazowego odszkodowania stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie w gospodarce narodowej w poprzednim roku, ogłaszane do celów emerytalnych w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, stosowane poczynając od drugiego kwartału każdego roku, przez jeden rok, zwane dalej „przeciętnym wynagrodzeniem” (art. 10 cytowanej ustawy).

Jednorazowe odszkodowanie przysługuje w wysokości 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent uszczerbku na zdrowiu (art. 11 ust. 1 cytowanej ustawy). Do ustalenia wysokości jednorazowego odszkodowania przyjmuje się przeciętne wynagrodzenie obowiązujące w dniu wydania decyzji przynajmniej (art. 13 ust. 1 cytowanej ustawy), zaś kwotę jednorazowego odszkodowania lub jego zwiększenia zaokrągla się do pełnych złotych w górę (art. 13 ust. 2 cytowanej ustawy).

Prawo do jednorazowego odszkodowania ustala się m.in. na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej, o której mowa w art. 31 (art. 35 pkt 1 cytowanej ustawy). Decyzję w sprawie przyznania świadczeń odszkodowawczych wydaje się w terminie 30 dni od dnia wszczęcia postępowania (art. 37 ust. 1 cytowanej ustawy).

W zaskarżonej przez odwołującego decyzji Komendant Wojewódzki Policji we W. przyznał wnioskodawcy prawo do jednorazowego odszkodowania pieniężnego z tytułu wypadku w związku ze szczególnymi warunkami lub

właściwościami służby w Policji, powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej, w którym stwierdzono, że wnioskodawca doznał jedynie 13% uszczerbku, oraz na orzeczenie Centralnej Komisji Lekarskiej Składu Orzekającego w P. (...), w którym utrzymano w mocy orzeczenie Komisji Lekarskiej.

Z uwagi na medyczną naturę spornej okoliczności, o której mowa wyżej, jej wyjaśnienie wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłego sądowego.

Wprawdzie w pierwszej opinii biegłych sądowych neurologa i ortopedy oraz opinii uzupełniającej biegli uznali, że nie ma podstaw do uznania wyższego, niż 13 % uszczerbek na zdrowiu, lecz już kolejne – nie kwestionowane przez żadną ze stron opinie wykazały, że wnioskodawca łącznie doznał dalszego 13% uszczerbku na zdrowiu.

W niekwestionowanej opinii biegła sądowa okulista wykazała, że wnioskodawca doznał (niezależnie od 13% procentowego uszczerbku na zdrowiu uznanego przez stronę pozwaną z tytułu schorzeń ortopedycznych i neurologicznych) 10% uszczerbku na zdrowiu z przyczyn okulistycznych. Również biegli sądowi psycholog i psychiatra stwierdzili, że z przyczyn psychicznych wnioskodawca doznał 2% uszczerbku na zdrowiu. W ostatniej z opinii tj. opinii biegłych sądowych ortopedy i neurologa z dnia 7 stycznia 2019 r. biegli uznali, że wnioskodawca doznał łącznie z przyczyn ortopedycznych 14% (a nie 13% uszczerbku na zdrowiu), gdyż poprzednie komisje nie uwzględniły urazu jego biodra prawego.

Żadna ze stron, choć obie strony były reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników nie złożyły zastrzeżeń do opinii.

Sąd w pełni zgadza się z wyrażonym przez biegłych w opiniach stanowiskiem, a przyjęte przez biegłych uzasadnienia uznaje za własne. W ocenie Sądu, wydane w sprawie opinie były rzetelne, oparte na dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy i badaniu wnioskodawcy i Sąd w pełni podzielił dokonane w nich ustalenia. (z wyjątkiem opinii z dnia 11.09.2017 r. i opinii uzupełniającej do tej opinii). Zresztą opinie z dnia 11.09.2017 r i 7.01.2019 r. nieznacznie różnią się w swojej treści.

Biegłym wydającym opinie w niniejszej sprawie nie można przede wszystkim odmówić umiejętności i kwalifikacji niezbędnych do sporządzenia opinii zgodnych z tezami dowodowymi zawartymi w postanowieniu dopuszczającym ten dowód. Zdaniem Sądu, biegli posiadali wystarczającą wiedzę z dziedziny medycyny objętej zakresem przedmiotowym opinii. Biegli byli zatem w stanie ustalić fakty potrzebne do sporządzenia opinii, dokonać ich właściwej, obiektywnej analizy, jak też wyprowadzić poprawne wnioski, pozostające w zgodzie z zasadami sztuki lekarskiej oraz wiedzą z zakresu danej dziedziny medycyny, a także z zasadami zwykłego doświadczenia życiowego przeciętnego człowieka. Taką ocenę kwalifikacji i umiejętności biegłych wspiera treść samych opinii. Trzeba przede wszystkim zwrócić uwagę na dokładne ujęcie omawianego przez biegłych zagadnienia. Przedstawili oni swój wywód w logiczny, racjonalnie uargumentowany sposób. Starali się przy tym unikać formułowania arbitralnych, apriorycznych tez, lecz dochodziła do przedstawianych przez siebie wniosków w sposób stopniowy, odnosząc się do zebranych w aktach sprawy dokumentów medycznych oraz wyników przeprowadzonych badań podmiotowego i przedmiotowego, bądź też analizy dokumentacji medycznej.

Opinie zostały zatem sporządzone nie na podstawie arbitralnej i formułowanej a priori oceny, lecz w oparciu o obiektywny i rzetelnie zebrany materiał badawczy (przy zastosowaniu wymaganych przy tego rodzaju schorzeń metodach diagnostycznych), który potwierdzał prawidłowość wyrażonego przez biegłych sądu.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 grudnia 1990 r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300) stwierdził, iż sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń. Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Mając na względzie powyższe Sąd nie znalazł podstaw, by negować stanowisko biegłych, prezentowane przez nich w przedstawionych w sprawie opiniach. Ze stanowiskiem biegłych godziły się obie strony reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd działał w oparciu o dowody z dokumentów, albowiem ich wiarygodność i autentyczność nie budziła wątpliwości stron ani Sądu, w oparciu o opinie biegłych, którym Sąd w pełni dał wiarę.

Mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy, odwołanie wnioskodawcy zasługiwało na uwzględnienie i z tej przyczyny w punkcie I sentencji wyroku Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy prawo do jednorazowego odszkodowania za uszczerbek na zdrowiu powstały w związku ze służbą w Policji za dalszy 13% uszczerbek zgodnie z opiniami biegłych, w kwocie 10.523 zł, tj. po 809,44 zł za każdy procent uszczerbku na zdrowiu.

Do ustalenia wysokości jednorazowego odszkodowania w myśl art. 13 ust 2 ustawy z dnia 4.04.2014 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostającej w związku ze służbą przyjmuje się przeciętne wynagrodzenie obowiązujące w dniu wydania decyzji przyznającej odszkodowanie, które na dzień wydania decyzji wynosiło kwotę 4.047,21 zł. Stanowisko sądu w tym zakresie jest zgodne z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2009 r., sygn. akt I UZP 2/09, publik. w lex nr 487994. Kwotę jednorazowego odszkodowania lub jego zwiększenia zaokrągliła się w górę do pełnych złotych. Zatem należało przyznać wnioskodawcy kwotę 10.523 zł (tj. 13 x 809,44 zł), o czym Sąd orzekł w pkt I wyroku.

W punkcie II sentencji wyroku Sąd orzekł o kosztach postępowania w ten sposób, że nie obciążył stronę pozwaną kosztami postępowania, w tym kosztami sądowymi. Wprawdzie wnioskodawca był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, lecz profesjonalny pełnomocnik wnioskodawcy nie złożył wniosku o zwrot kosztów zastępstwa procesowego, dlatego też nie zostały mu one zasądzone.